

AUSCHWITZ-FABRICA MORTII

Vizita la Auschwitz nu poate fi descrisa in alt mod decat deosebit de impactanta, fiecare explicatie a ghidului facandu-ne sa ne amintim toate acele fapte cumplite, inspaimantatoare, de care este capabil omul. Aici toata cruzimea si infamia, toata bestialitatea si atrocitatea si-au dat intalnire pentru a transforma acest loc intr-un adevarat infern.

Moartea era prezenta la tot pasul din cauza bolilor, a frigului, a muncii fortate, a infometarii, a conditiilor inumane in care prizonierii traiau, iar atunci cand toate acestea nu erau indeajuns, punctul culminant il reprezentau camerele de gazare, plutonul de executie sau calaul, care duceau la sfarsit aceasta misiune sangeroasa gandita si planificata de nazisti pana la cel mai mic detaliu.

Cuvintele nu pot descrie toate cruzimile la care au fost supusi atat de multi oameni nevinovati: barbati, femei si copii. Sub conducerea primului comandant, Rudolf Hoss, in luna mai 1940 s-a inceput constructia lagarului, cunoscut mai tarziu ca Auschwitz I. In octombrie 1941, prin ordinul lui Heinrich Himmler, s-a inceput constructia lagarului Auschwitz II, ce era compus din 250 de baraci din lemn si din caramida. Cel mai ridicat numar de prizonieri s-a inregistrat in anul 1943, cand numarul acestora era de aproximativ 100.000 de persoane.

In Auschwitz II se aflau crematoriile II, III, IV si V, numite si fabricile mortii, construite intre 22 martie si 25 iunie 1943 fiecare avand o camera de gazare si unde, conform datelor S.S. , puteau fi incinerate 4.700 de cadavre in fiecare zi.

Incepand cu anul 1942, copiii «non-arieni» din toate zonele ocupate de germani au inceput sa fie deportati la Auschwitz unde, de regula, erau omorati imediat deoarece erau prea mici pentru a munci. Daca in timpul selectiei una dintre mame purta un copil in brate, ambii erau trimisi imediat la camera de gazare, pentru ca acea mama era catalogata «incapabila pentru munca». Baietii care nu erau trimisi la camera de gazare erau fortati sa munceasca la construirea crematoriilor.

In anul 1943, odata cu finalizarea constructiei celor patru crematorii, toti acesti copii au fost transferati la Auschwitz I unde au fost asasinati, impreuna cu alti copii, metoda utilizata fiind injectarea cu fenol.

Cel mai de temut loc din lagar nu era nici camera de gazare, nici locul unde se realizau executiile prin impuscare sau spanzurare, ci «beciurile mortii» sau «bunkers» unde prizonierii sufereau o moarte lenta prin infometare.

S-ar putea vorbi mult timp despre ce s-a intamplat in aceste lagare de concentrare, unde omul a pierdut demnitatea si conditia sa umana prin savarsirea acelor crime oribile, insa nimeni nu va putea intelege cruzimile savarsite de catre nazisti in Auschwitz.

Speram ca, cel putin in memoria si onoarea celor ce si-au pierdut viata dupa suferinta greu de imaginat, omul va invata din acesta oribila experienta.

Robert Anghel
Bucuresti, 2010